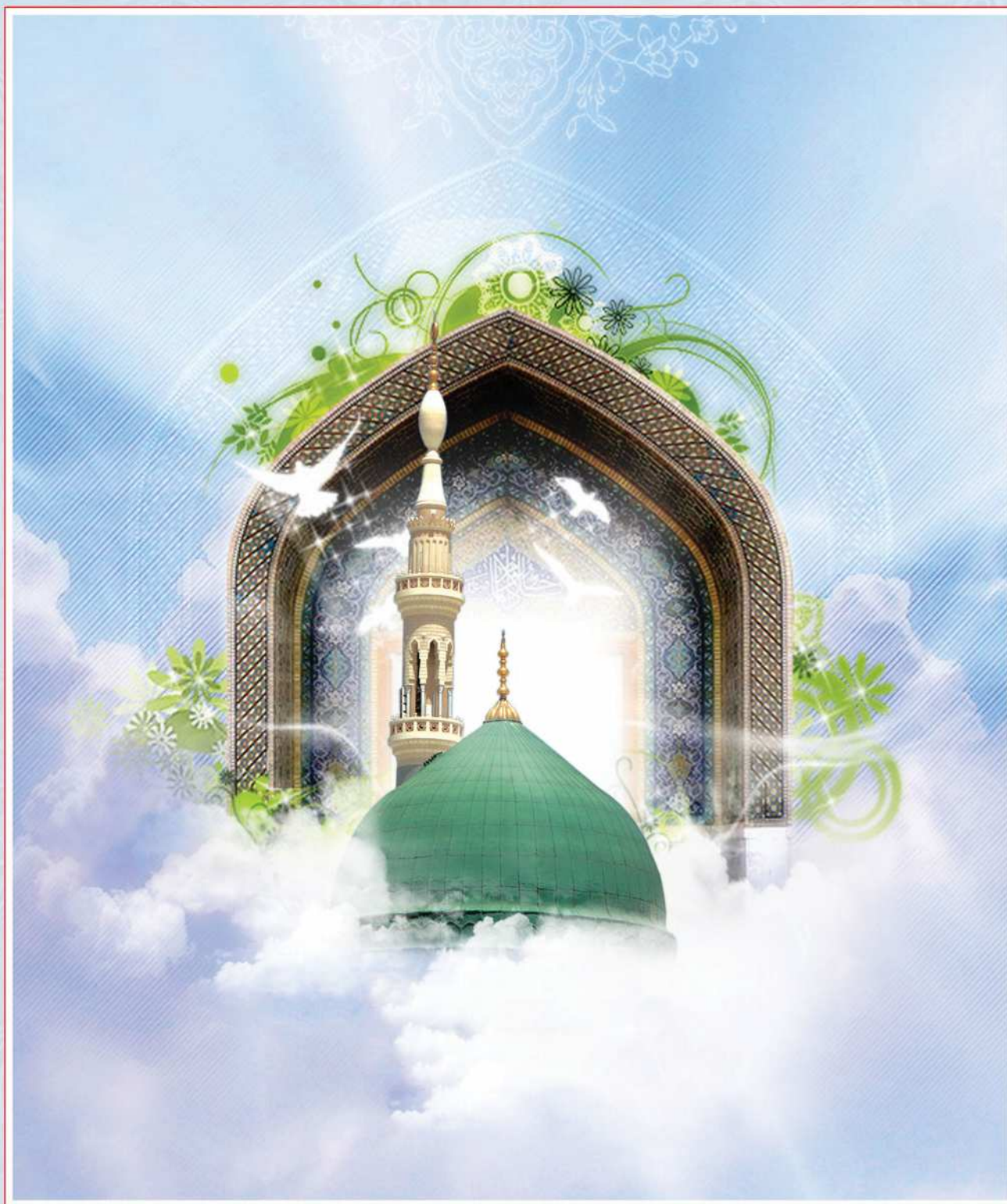

Пурсишҳо ва посухҳо

Дафтари хифз ва наشري осори Мансури Ҳошимии Хуросонӣ хафизахуллоҳ таъоло

Коди пурсиш: 167

Аҳком

Аҳкоми масоъили мустахдиса

Нависандаи пурсиш:

Сиёдатӣ

Аҳкоми масоъили мустаҳиса

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Нависандаи пурсиш: Сиёдатӣ

Тарихи пурсиш: 28/07/2016

Лутфан бифармойед ҳукми бима ва бима кардан дар Ислом чист? Хусусан бимаҳои шахси солис дар қавонини роҳнамоӣ ва ронандагӣ ки дар бисёри кишварҳо иҷбори аст, ё бимаҳои ҳадамоти дармонӣ ва пизишкӣ ки дар сурати надоштан ва ибтол ба бемориҳои пурҳазина, фард мутаҳаммили машаққоти фаровоне мегардад ва чи басо наметавонад ҳазинаи дармони комили худ ё хонаводаашро таъмин намояд, ё пуле ки ағлаби касаба ё шоғилин ба унвони ҳаққи бима ба шакли моҳиёна ба марокизи бима мепардозанд то пас аз гузашти теъдоди соли мушаххасе, ба истилоҳ бознишаст шудан ва битавонанд маъоши моҳиёна дарёфт намоянд, ё бимаҳои умри ки дар он афрод маболиғеро дар тӯли ҳаёти худ мепардозанд то дар сурати ғавташон маблағи қобили таваҷҷуҳе ба хонаводаҳояшон аз тарафи маркази бима пардохта шавад.

Бо сипоси фаровон аз шумо

Посуҳ ба пурсиши шумораи: 13

Тарихи посуҳ ба пурсиш: 31/07/2016

<<Бима>> муъомилаи маъюб аст ки зоҳиран дар авоили қарни ҳабдаҳуми милодӣ дар Ингилистон падида омада ва сипас ба мурури замон дар ҷаҳон шуюъ ёфта ва сарзаминҳои Исломиро низ олуда кардааст. Дар ин муъомила, бима кунанда мутабаҳҳид мешавад ки дар изои гирифтани молӣ муъаян аз бима шаванда, зиёни эҳтимолии ӯ дар сурати вуқуъи ҳодисаи муҳтамал дар муддати муъаянро ҷуброн кунад ва бо ин васф, иваз дар он мавҷуд ва маълум, вале муъавваз дар он мафқуд ва маҷхул аст; Чароки ҳодисаи қазойи ва зиёни ношӣ аз он мавҷуд ва маълум нест, балки ғолибан дар муддати муъаян воқеъ намешавад ва ҳамин бимаро ба муъомилаи пурсуд барои бима кунанда табдил мекунад, дар ҳоле ки суд бурдан дар Ислом бидуни пардохти чизе дар изои он машруъ нест ва хӯрдани амволи мардум ба ботил маҳсуб мешавад; Чунонки фармудааст: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا﴾

Аҳкоми масоъили мустаҳиса

﴿أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ﴾ (Нисоъ/ 29); <<Эй касоне ки имон овардед! Амволатонро миёнатон ба ботил нахуред магар инки доду ситаде бо ризояти ду тарафи шумо бошад>> Ва аз ин рӯ, мавҷуд будан ва маълум будани муъавваз дар муъомила барои сихҳати он зарурӣ аст. Вонгаҳе мафкуд будан ва маҷхул будани муъавваз дар бима, онро ба муъомилаи ғарарӣ табдил мекунад, дар ҳоле ки муъомилоти ғарарӣ дар Ислом ботил маҳсуб мешавад, агарчи аз муъомилоти навпайдо бошанд.

Оре, эҳсоси оромиши ҳосил аз бима барои бима шаванда мавҷуд ва маълум аст, вале пӯшида нест ки ин эҳсос, муъавваз дар муъомила маҳсуб намешавад, бал монанди хурсандӣ аз муъомила самараи ғайри мақсудии он аст ки аз муъавваз дар он бениёз намекунад. Фориг аз онки ин эҳсос, дар бисёрӣ аз маворид ба зиёни фард ва ҷомеа тамом мешавад; Чароки одатан ба коҳиши эҳтиёт ва муболот дар фард ва табъан афзойиши ҳаводис дар ҷомеа меанҷомад; Бо таваҷҷуҳ ба инки бима шаванда мутмаъин аст агар сабаби ҳодисае шавад, бима кунанда товони онро мепардозад ва зиёне ба ҳуди ӯ намерасад, дар ҳоле ки ин бар ҳилофи мақосиди шариъат аз вазъи аҳкоми ҷазойи ва боздоранда аст; Чунонки ба унвони намуна фармудааст: ﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (Бақара/ 179); <<Ва барои шумо дар қасос зиндагӣ аст эй хирадмандон! Бошад ки шумо парҳезкор шавед>>! Бо ин васф, чи басо нигаронӣ аз зиёни эҳтимолӣ дар сурати вуқӯи ҳодисаи муҳтамал, ғойидаи бештаре барои фард ва ҷомеа дорад, то адами нигаронӣ аз он ва ин нуктаи зарифе аст ки бар хирадмандон пӯшида нест.

Ҳосил онки бар ҳилофи таваҳҳуми шойеъ, бима муъомилаи ғарарӣ ва ғайри уқалойи аст ки шаройити лозим барои сихҳати муъомиларо надорад, балки бино бар назари аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло гунаи <<Қимор>> маҳсуб мешавад; Чароки мабной суд дар он маҳзи <<Судфа>> аст; Ба ин маъно ки агар тасодуфан ҳодисае барои бима шаванда дар муддати таъйин шуда рӯй диҳад, ӯ аз ин муъомила суд мебарад ва бима кунанда зиён мекунад ва агар тасодуфан ҳодисае барои бима

Аҳкоми масоъили мустаҳиса

шаванда дар муддати таъйин шуда рӯй надихад, ӯ аз ин муъомила зиён мекунад ва бима кунанда суд мебарад ва аз ин рӯ, ҳар ду бо така бар <<Бахту иқболи>> худ ба ин муъомила иқдом мекунад ва ин ҳамон аст ки дар Ислом <<Қимор>> номида мешавад; Чунонки яке аз ёронамон моро хабар дод, гуфт:

«قُلْتُ لِلْمَنْصُورِ الْهَاشِمِيِّ الْخُرَاسَانِيِّ: إِنَّ لَهُمْ مُعَامَلَةً يُسْمُونَهَا التَّامِينَ وَ فِيهَا يَلْتَزِمُ الْمُؤَمَّنُ جَبَرَ خَسَارَةٍ مُعَيَّنَةٍ إِذَا خَصَلَتْ لِلْمُسْتَأْمِنِ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى فِي مُقَابِلِ أَنْ يَدْفَعَ الْمُسْتَأْمِنُ مَالاً مُعَيَّنًا، قَالَ: هِيَ الْمَيْسِرُ بِعَيْنِهِ! قُلْتُ: لِمَ ذَا؟! قَالَ: لِأَنَّهَا مُعَامَلَةٌ عَلَى الصَّدَقَةِ!»
 <<Ба ҳазрати Мансури Ҳошимии Хуросонӣ гуфтам: Барои онон муъомилае аст ки онро бима меноманд ва дар он бима кунанда мултазим ба чуброни хасоратӣ муъайян дар сурати вуқӯи он барои бима шаванда дар муддати муъайян мешавад дар баробари инки бима шаванда моли муъайянеро бипардозад, Фармуд: Ин айна қимор аст! Гуфтам: Барои чи?! Фармуд: Барои инки муъомилае бар бунёди иттифоқ аст>>!

Ҳамчунонки яке дигар аз ёронамон моро хабар дод, гуфт:

«قُلْتُ لِلْمَنْصُورِ: إِنَّ مِمَّا أَنْعَمَ اللَّهُ بِهِ عَلَيْنَا مَعْرِفَتَكَ وَ الدُّخُولَ عَلَيْكَ لِتُعَلِّمَنَا مَعَالِمَ دِينِنَا وَ تُوقِفَنَا عَلَى خِلَالِنَا وَ حُرَامِنَا، فَأَخْبَرَنِي عَنِ التَّامِينَ، فَإِنَّ الْفُقَهَاءَ عِنْدَنَا يَسْتَصْوِبُونَهُ وَ يَقُولُونَ إِنَّهُ مِنَ الْعُقُودِ، قَالَ: كَلَّا، إِنَّهُ مِنَ الْمَيْسِرِ! أَلَا تَرَى أَنَّهُ مُعَاوَضَةٌ عَلَى الْإِحْتِمَالِ؟!»
 <<Ба ҳазрати Мансур гуфтам: Яке аз неъматҳое ки Худованд ба мо арзонӣ дошта, ошноӣ бо шумо ва иртибот бо шумост то маъолими диниямонро ба мо биёмузӣ ва моро аз ҳалол ва ҳаромамон огоҳ фармойи, пас моро аз бима хабар бидеҳ; Чароки фуқаҳои назди мо онро саҳиҳ мешуморанд ва мегӯянд ки он аз уқуд аст, фармуд: Чунин нест, он аз қимор аст! Оё намебинӣ ки он муъовизае бар асоси эҳтимол аст?!>>.

Ҳамчунонки яке дигар аз ёронамон моро хабар дод, гуфт:

«كُنْتُ عِنْدَ الْمَنْصُورِ فَسَأَلَهُ رَجُلٌ عَنِ التَّامِينَ، فَقَالَ: مَيْسِرٌ مَجْهُولٌ! فَحَرَنَ الرَّجُلُ حُزْناً شَدِيداً فَقَالَ لَهُ الْمَنْصُورُ: أَلَا لَوْ لَا أَنِّي أُرِيدُ أَنْ أَزْكِيكَ لَمَّا أَخْبَرْتُكَ بِهِ!»
 <<Назди ҳазрати Мансур будам, пас марде аз он ҳазрат дар бораи бима пурсид, пас фармуд: Қиморӣ ношинохта аст! Пас мард

Аҳкоми масоъили мустаҳиса

бисёр андӯхгин шуд, пас ҳазрати Мансур ба ӯ фармуд: Агар на ин буд ки ман меҳоҳам туро покиза кунам туро аз он хабар намедодам>>!

Бо ин ҳол, қоъидатан дар мавориди икроҳ ё изтирор, гуноҳе бар мӯъмин навишта намешавад; Монанди марде ки чиддан ба истифодаи василаи нақлияи шахсӣ ногузир аст ва ҳокими золим ӯро ба бима кардани он икроҳ мекунад ва роҳи фироре барои ӯ вучуд надорад, ё ба дармони бемории худ ё хонаводааш ногузир аст ва чуз аз тариқи бима –ҳатто бо қарз гирифтани ӯ фирӯши доройихои ғайри зарурӣ– қодир ба таъмини ҳазинаҳои он нест; Ҳамчунонки то пеш аз илми ба ин ҳукм гуноҳе бар ӯ навишта намешавад, маршрут ба инки аз аҳли тақсир набошад; Чароки аҳли тақсир худ аз илм дурӣ чустаанд; Чунонки Худованд ба онон фармудааст: ﴿ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ أَيْدِيكَمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ (Оли Имрон/ 182); <<Он ба сабаби чизе аст ки дастҳои худатон пеш фиристодааст ва Худованд зулм кунандае ба бандагон нест>>!

Худованд бар ин мардум ки дар ҳаром ғарқ шудаанд ва намедонанд, раҳм кунад; Чароки беҳтарини раҳм кунандагон аст.

Таълиқи шумора: 1

Тарихи таълиқ: 13/08/2016

Нависандаи таълиқ: Ризо Розӣ

Фармудед бима ақдӣ ғарарӣ аст. Пас чи тавр Паёмбар бо таъмини амнияти куффор аз онон чиза мегирифт?

Посуҳ ба таълиқи: 1

Тарихи посуҳ ба таълиқ: 19/08/2016

<<Ақди зимма>> бима нест ва қиёси он бо бима қиёси маъалфориқ аст; Зеро муъавваз дар он ҳаққи сукунат дар сарзамини Исломи аст ки манфиъатӣ маълум ва мавҷуд аст; Ба ин тартиб ки кофир китобӣ дар изои пардохти чиза ба ҳукумати Иломӣ, ҳаққи сукунат дар сарзамини Иломӣ ва бархурдорӣ аз бархӣ ҳукуки шахравндиро пайдо мекунад ва рӯшан аст ки ин ҳаққи ӯ чизӣ тасодуфӣ ва эҳтимолӣ нест то бо муъавваз дар бима қобили қиёс бошад. Оре, чизе ки тасодуфӣ ва эҳтимолӣ аст, таъйини ин ҳаққи ӯ тавассути дигарон аст ки муқтазии ҳимоят

Аҳкоми масоъили мустаҳиса

аз ӯ тавассути ҳокими Исломӣ аст, вале возеҳ аст ки ин ҳаққи ӯ маршрут ба тазйиъи он тавассути дигарон нест; Ба ин маъно ки ӯ метавонад баъд аз <<Ақди зимма>> дар сарзамини Исломӣ сукунат кунад ва аз бархӣ ҳуқуқи шаҳрвандӣ бархурдор шавад, агарчи тазйиъи ин ҳаққи ӯ тавассути дигарон рӯй надихад ва бо ин васф, <<Ақди зимма>> ғарарӣ маҳсуб намешавад ва шабоҳате ба бима надорад.

Таълиқи шумора: 2
Нависандаи таълиқ: Ризо

Тарихи таълиқ: 24/09/2016

Баъд аз мутолеъаи пурсиши коди 167 суъоле бароям пеш омада; Бештар аз як соли пеш қарордоди бимаи умрамро мунъақид кардам. Баъд аз мутолеъаи матолиб ва пурсишу посухҳои ғании сайти шумо (билахас пурсиши боло) мутақоъид шудам ки бимаи умрамро бозхарид кунам, аммо чун соли аввали қарордодам аст, дар сурати инсироф зарари қобили таваҷҷуҳе бар ман ворид мешавад. Барои инки тақрибан фақат маблағи пардохтии худамро пас бигирам бояд шиш сол аз ақди қарордод гузашта бошад. Баъд аз ин муддат маблағи бозхарид аз кулли маблағи пардохтӣ бештар хоҳад шуд. Ҳол ба назари шумо чи бояд бикунам?

Қаблан аз посухи мабсут ва рӯшангари шумо сиосгузорам.

Посух ба таълиқи: 2

Тарихи посух ба таълиқ: 25/09/2016

Бегумон азми шумо барои иҷтиноб аз гуноҳ, нишонае аз тақвои шумост ва Худованд дар китоби худ фармудааст: ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۖ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾ (Талок/ 2 ва 3); <<Ва ҳар кас аз Худованд тақво пеш гирад барои ӯ роҳи бурунрафте қарор медиҳад ва ӯро аз ҷойе ки гумон надорад рӯзӣ мерасонад>>; Монанди касоне ки дар бораи онон фармудааст: ﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا ۚ فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ﴾ (Аъроф/ 201 ва 202); <<Ҳароина касоне ки тақво пеш гирифтанд ҳаргоҳ фусуне аз шайтон ба онон расад мутазаккир мешаванд, пас ногоҳ хушёр мегарданд, дар ҳоле ки бародаронашон (аз гумроҳон) ононро ба сӯй гумроҳӣ мекашонанд ва ҳаргиз кӯтоҳӣ намекунанд>> Ва бо ин васф, шойиста аст ки шумо –акнун ки пас аз расидани фусуне

Аҳкоми масоъили мустаҳиса

аз шайтон мутазаккир ва хушёр шудаед— ба ваъдаи Худованд эътимод кунед ва итминон дошта бошед ки Ў зарари моддии шуморо —ҳаргоҳ барои хушнудӣ ва аз гуноҳ мунсариф шавед— бо нафъӣ моддӣ ё маънавӣ чуброн мекунад; Чароки Ў бар ҳар коре тавоност ва бисёр бахшанда ва меҳрубон аст.

Ба ҳар ҳол, рӯшан аст ки бақоъ бар як муъомилаи ҳаром монанди шуруъ ба он нест; Чунонки Худованд фармудааст: ﴿وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ﴾ (Анъом/ 120); <<Ва гуноҳи зоҳири ва ботиниро вогузоред, ҳароина касоне ки гуноҳро касб мекунад ба сабаби чизе ки меандухтанд мучозот хоҳанд шуд>>, агарчи барои ба даст овардани нафъ ё пешгирӣ аз зарарӣ дунявӣ бошад; Чароки аз як сӯ Худованд гуноҳи онро аз нафъи он бузургтар дониста ва фармудааст: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ﴾ (Бақара/ 219); <<Аз ту дар бораи шароб ва қимор меپурсанд, бигӯ дар он ду гуноҳӣ бузург ва мановеъӣ барои мардум аст, вале гуноҳи он ду аз нафъи он ду бузургтар аст>> Ва аз сӯи дигар ҳеч гуноҳе ҷуз барои ба даст овардани нафъ ё пешгирӣ аз зарарӣ дунявӣ анҷом намешавад ва бо ин васф, агар ба даст овардани нафъ ё пешгирӣ аз зарарӣ дунявӣ узр маҳсуб шавад, ҳеч гуноҳе ҳаром нест, дар ҳоле ки дар китоби Худованд ҳар гуноҳе ҳаром аст, магар гуноҳе ки аз рӯи <<Изтироф>> ё <<Икроҳ>> анҷом мешавад; Чунонки фармудааст: ﴿وَقَدْ فَصَّلَ لَكُم مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا﴾ (Намл/ 119); <<Барои шумо чизе ки бар шумо ҳаром сохтаре табйин кардааст магар чизе ки ба он ногузир шавед>> Ва фармудааст: ﴿فَمَنْ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمِهِ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (Моъида/ 3); <<Пас ҳар кас дар маҳмасае бечора шавад беонки дар пайи гуноҳе бошад, ҳароина Худованд омӯрзандаи меҳрубон аст>> Ва фармудааст: ﴿إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾ (Наҳл/ 106); <<Магар касе ки икроҳ шавад дар ҳоле ки дилаш мутмаъин ба имон аст>> Ва фармудааст: ﴿وَمَنْ يُكْرِهْهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (Нур/ 33); <<Ва ҳар кас оонро икроҳ кунад, Худованд пас аз икроҳашон омӯрзандаи меҳрубон аст>> Ва милок <<Изтироф>> ва <<Икроҳ>> бими марг ё асир ва ҳарачӣ фавқульода ва ғайри қобили таҳаммул аст ва бо ин васф, касе ки бими марг ё асир ва ҳарачӣ фавқульода ва ғайри қобили таҳаммул надорад, бояд аз муъомилаи ҳаром

Аҳкоми масоъили мустаҳиса

ичтиноб кунад, агарчи <<Зарари қобили таваҷҷуҳе бар ӯ ворид шавад>>; Зеро ичтиноб аз ин муъомила барои ба даст овардани нафъ ё пешгирӣ аз зарарӣ ухравӣ аст ки аз ба даст овардани нафъ ё пешгирӣ аз зарарӣ дунявӣ муҳимтар аст; Бар хилофи пиндори гуноҳкорон ки танҳо ба нафъ ва зарари дунявӣ меандешанд ва аз нафъ ва зарарӣ ухравӣ ғофиланд; Чунонки Худованд фармудааст: ﴿يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ﴾ (Рум/ 7); <<Зоҳире аз зиндагии дунёро мешиносанд ва онон аз охират ҳамоно ғофил ҳастанд>> Ва фармудааст: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ ۖ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ (Бақара/ 86); <<Онон касоне ҳастанд ки охиратро ба зиндагии дунё фурӯхтаанд, пас на азоби онон тахфиф дода мешавад ва на ёрӣ мешаванд>> Ва фармудааст: ﴿الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۖ فَالْيَوْمَ نَنسَاهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَٰذَا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ﴾ (Аъроф/ 51); <<Касоне ки дини худро ба шӯхӣ ва бозӣ гирифтанд ва зиндагии дунё ононро фиреб дод, пас имрӯз ононро фаромӯш мекунем ҳамоно тавр ки онон дидори ин рӯзашонро фаромӯш карданд ва оёти Моро инкор менамуданд>>.

Ҳосил онки бар шумо агар ба асир ва ҳарачӣ фавқуллода ва ғайри қобили таҳаммул дучор намешавед, вочиб аст ки аз муъомилаи бима инсироф диҳед, агарчи <<Зарари қобили таваҷҷуҳе бар шумо ворид шавад>>; Ҳамчунонки бима кунанда мукаллаф ба бозгардондани ҳамаи моле аст ки аз шумо гирифта ва костанаш аз он агарчи аз пеш бо шумо шарт карда бошад, <<Акли мол ба ботил>> аст; Зеро ҳар шарте ки бо китоби Худованд муҳолифат дорад, ботил маҳсуб мешавад.

Таълиқи шумора: 3

Тарихи таълиқ: 06/04/2017

Нависандаи таълиқ: Муртазо Алавӣ

Дар Эрон ба сурати иҷборӣ дарсаде аз маъошро ба хотири бима таъмини иҷтимоӣ ва молиёт кам мекунанд барои маъоши бознишастагӣ ва бимаи бекорӣ. Оё гирифтани маъоши бознишастагӣ ва бимаи бекорӣ ҳалол аст? Агар ҳаром аст метавон ба андозаи миқдори пуле ки бобати бима ва молиёт аз маъошамон дар ин чанд сол кам кардаанд дарёфт кунем?

Аҳкоми масоъили мустаҳиса

Посух ба таълиқи: 3

Тарихи посух ба таълиқ: 11/04/2017

Чунонки дар боло таъйин шуда, ақди <<Бима>> ба зоти худ ишкол дорад ва иҷборӣ будани он ишколӣ дигар аст ки онро мисдоқи ﴿ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ﴾ (Нур/ 40); <<Торикиҳое ки бархӣ ба рӯйи бархӣ дигар аст>> қарор медиҳад ва шигифт онки дар низомӣ муддаъии Исломият ва бо таъйиди олимони муддаъии марчаъият ва вилоят анҷом мешавад! Ҳар чанд анҷоми он дар миёни онон аз рибохории шармовар дар бонқҳояшон ки муҳорибаи бешармона бо Худованд ва Паёмбари Ёст шигифттар нест ва танҳо шохидӣ дигар бар дурӯғ будани иддаъҳои газзофашон маҳсуб мешавад (Дар ин бора бингаред ба: [Пурсиш ва посухи 86](#)).

Ба ҳар ҳол, бо тавачҷух ба адами машрӯъияти <<Бима>> хусусан <<Бимаи иҷборӣ>> дар Ислом, гирифтани маъоши бознишастагӣ ва бимаи бекорӣ ишкол дорад ва ҳокими Исломӣ муваззаф ба ҳимоят аз ниёзмандоне аст ки қодир ба қар кардан нестанд ва ин ҳимоят аз тариқи <<Тавзеъи баробари байтулмол>>, <<Қарзулҳасана>>, <<Закот>> ва <<Хумс>> анҷом мешавад, на аз тариқи <<Бима>>. Ҳамчунонки қар кардани шумо барои ҳокими золиме ки пуле аз маъошатонро иҷборан ва тахти унвони <<Ҳаққи бима>> кам мекунад қойиз нест; Чароки он иъонат бар гуноҳ ва таъаддӣ маҳсуб мешавад, магар инки чорае аз он надошта бошед. Бо ин ҳол, гирифтани пул дар замони бознишастагӣ ва бекорӣ ба андозаи пуле ки иҷборан ва тахти унвони <<Ҳаққи бима>> аз маъоши собити шумо кам шуда, қойиз аст; Чароки он хӯрдани моли дигарон ба ботил нест то ҳаром бошад, бал хӯрдани моли худ аст ки тавассути дигарон ба иҷбор гирифта ва сипас баргардонда шудааст. Ҳамчунин, гирифтани пул дар замони бознишастагӣ ва бекорӣ ба андозаи пуле ки иҷборан ва тахти унвони <<Молиёт>> аз маъоши шумо кам шадааст, ҳаргоҳ кам кунанда ва пардохт кунанда яке бошад, ишколе надорад; Чароки ин навъи <<Молиёт>> дар Ислом машрӯъ нест, балки бисёр олууда ва некуҳида аст.

Бегумон халифаи Худованд дар замин ҳаргоҳ бо ёрии мардум

Аҳкоми масоъили мустаҳиса

мутамаккин аз иҷрои аҳкоми Худованд шавад, аз ниёзмандоне ки кодир ба кор кардан нестанд бо <<Тавзеъи баробари байтулмол>>, <<Қарзулҳасана>>, <<Закот>> ва <<Хумс>> ҳимоят мекунад ва низоми <<Молиёт>> ки мунтабиқ бар аҳкоми Худованд нестро таътил ё ислоҳ мефармояд.

Дафтари хифз ва наشري осори
Мансури Хошимии Хӯросонӣ
Бахши посухӣ ба пурсишҳо

Бо наҳзати
«Бозгашт ба Ислам»
ошно шавед.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари хифз ва наشري осори Мансури Хошимии Хӯросонӣ ҳафизаҳулоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Линки мавриди
назар

Сайтҳои Facebook
пайгоҳ

Сайтҳои Telegram
пайгоҳ